

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., a.s.**, C.B., IČO: X., proti žalovanému: **JUDr. Mag. J.Č.**, advokát, T.B., zast. Mgr. J.W., advokátom so sídlom K.B., **o vydanie plnenia 1 508 894,78 eur (45 456 964 Sk)**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 25Cb 292/04, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 12. novembra 2009, č.k. 1Cob 99/2009-305, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou došlou na súd prvého stupňa 19. augusta 2004 žiadal, aby súd vydal rozsudok, ktorým bude žalovanému uložená povinnosť vydať žalobcovi sumu 45 456 964 Sk z titulu vydania plnenia z neplatných právnych úkonov.

Súd prvého stupňa rozsudkom zo 6. decembra 2006 č.k. 25 Cb 292/04-192 rozhodol tak, že zaviazal žalovaného vydať žalobcovi 34 402 364 Sk titulom plnenia z neplatného právneho úkonu – zmluvy o poskytovaní právnej pomoci z 19. júna 2001 a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 308 400 Sk.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obaja účastníci konania.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom zo 6. júna 2007, č.k. 4Cob 44/2007-235 rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou bol žalovaný zaviazaný vydať

žalobcovi 34 402 364 Sk zmenil tak, že žalobu zamietol, vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 2 111 403,50 Sk.

Na dovolanie žalobcu a to do časti, ktorou bola žaloba zamietnutá Krajským súdom v Bratislave (34 402 364 Sk), dovolateľ navrhol rozsudok odvolacieho súdu v tejto časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. decembra 2008, sp. zn. 6Obdo/37/2007 bol rozsudok odvolacieho súdu v časti, ktorou bol rozsudok prvostupňového súdu zmenený, zrušený a vec bola vrátená odvolaciemu súdu t.j. Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací opätovne preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v časti napadnutej odvolaním, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a vzhľadom na podanie žalovaného doručené odvolaciemu súdu 3. novembra 2009 dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Z vyjadrenia žalovaného nepochybne vyplýva, že týmto podaním žalovaný, okrem komentovania rozhodnutia dovolacieho súdu, vzniesol voči žalobcovi protižalobu na zaplatenie 2 413 876,50 eur v súlade s ust. § 98 OSP. Vzhľadom na dodržanie dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania, odvolací súd preto musel rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušiť a v súlade s ust. § 221 ods. 2 OSP mu vec vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa bude preto protižalobu spoplatniť a rozhodnúť opätovne o žalobe i protižalobe.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca, pričom prípustnosť dovolania odôvodňuje ust. § 236 ods. 1 v spojení s ust. § 237 písm. f/ OSP. Dovolateľ dovolanie odôvodňuje s poukazom na ust. § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ OSP nasledovne:

Odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie nezdôvodnil, preto ho žalobca považuje za nesprávne resp. za nezákonné, keďže bolo vydané v priamom rozpore so zákonnou úpravou. Podľa ust. §216 ods. 1 OSP ustanovenia § 92 ods. 1 a 4, § 97 a § 98 OSP pre odvolacie konanie neplatia. Odvolací súd sa neriadil vyššie uvedeným zákonným ustanovením, ale v priamom rozpore s ust. § 216 OSP prihliadol na vznesený vzájomný návrh a vydal

napadnuté uznesenie. V zmysle cit. ustanovenia § 216 vzájomný návrh v odvolacom konaní nie je prípustný. Žalovanému však nič nebráni domáhať sa svojich práv samostatným návrhom na príslušnom súde. Žalovanému preto nebola odňatá možnosť konať pred súdom, ako to vo svojom rozhodnutí uviedol odvolací súd. Práve naopak, postupom odvolacieho súdu v rozpore s ust. § 216 OSP došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom na strane žalobcu, lebo nezákonným postupom súdu mu bola odňatá možnosť, aby bola vec prejednaná a rozhodnutá v odvolacom konaní na odvolacom súde. Preto dovolateľ navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa písomne vyjadril k dovolaniu žalobcu a uviedol, že keďže konanie bude na súde prvého stupňa riadne pokračovať, žalobcovi zostali zachované všetky možnosti na uplatnenie svojich práv, vrátane navrhovania dôkazov. Postupom odvolacieho súdu tak nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Práve akceptovanie názoru žalobcu vysloveného v dovolaní by znamenalo odňatie možnosti konať pred súdom pre žalobcu. Vylúčenie žalovaným uplatneného nároku na samostatné konanie by malo podstatný vplyv na právnu pozíciu žalovaného z dôvodu možného premlčania nároku a žalobcu by tak neodôvodnene zvýhodnilo s prihliadnutím na ust. § 404 ods. 1 Obch. zákonníka.

Preto Krajský súd v Bratislave nepochybil, keď rešpektoval zásadu dvojinštančnosti súdneho konania. Žalovaný navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie žalobcu bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 OSP) a má náležitosti vyžadované podľa ust. § 241 ods. 1 OSP, pričom je odôvodnené v zmysle ust. § 241 ods. 2 OSP pristúpil ku skúmaniu, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 236 ods. 1 OSP dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g)

rozhodol vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Z dôvodov uvedených v cit. ust. § 237 OSP preto možno podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou uvedenou v ust. § 237 OSP.

Žalobca prípustnosť dovolania odôvodňuje ust. § 237 písm. f) OSP t.j., že postupom odvolacieho súdu (zrušením rozsudku súdu prvého stupňa) mu bola odňatá možnosť konať pred súdom poukazujúc na ust. § 216 OSP.

Podľa ust. § 216 ods. 1 OSP ustanovenia § 92 ods. 1 a 4, § 97 a 98 pre odvolacie konanie neplatia.

Podľa ust. § 97 ods. 1 OSP odporca môže za konania uplatniť svoje právo proti navrhovateľovi i vzájomným návrhom.

Vzájomným návrhom je i prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu (§ 98 OSP).

Dovolací súd dospel k názoru, keďže zákon umožňuje podať protinávrh (§ 97 OSP) ako aj vzájomný návrh podľa ust. § 98 OSP len za konania, potom je treba vychádzať z toho, že žalovaný tak môže urobiť od začatia konania až do jeho skončenia (rozhodnutia vo veci samej). V predmetnej veci síce rozhodol súd prvého stupňa, toto rozhodnutie však nie je právoplatné a vo veci samej by mal rozhodovať odvolací súd. Pretože v zmysle ust. § 216 OSP je stanovené, že o vzájomnom návrhu podľa ust. § 97 a 98 OSP rozhodovať nemôže, potom odvolací súd postupoval správne, keď rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Týmto postupom nedošlo zo strany odvolacieho súdu k odňatiu možnosti žalobcovi konať pred súdom, dovolací súd je názoru, že konaním o protinávru žalovaného odvolacím súdom alebo zamietnutím takéhoto návrhu s poukazom na ust. § 216 ods. 1 OSP, by došlo k naplneniu vady konania uvedenej pod písm. f) § 237 OSP.

Dovolací súd preskúmal napadnuté uznesenie aj z pohľadu, či toto nevykazuje vady konania uvedené v § 237 písm. a), b), c), d), e) a g) OSP a konštatoval, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu takéto vady konania nevykazuje.

Keďže prípustnosť dovolania nebola daná ani podľa ust. § 239 ods. 1 a 2 OSP a táto podľa názoru dovolacieho súdu nie je daná ani podľa ust. § 237 OSP, dovolací súd preto dovolanie žalobcu v súlade s ust. § 243b ods. 5 OSP v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 26. októbra 2011

JUDr. Darina Ličková, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová